Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26089
Copyright: Admont, Benediktinerstift

festiuitas dominice passionis. que nos inter exultationes
spiritalium gaudiorum silere non patit. quia et si difficile est de
eadem re sepius digne aptecq; disserere non est tamen liberum
sacerdoti in tanto diuine mistie sacramento fidelis populi au
ribus subtrahere sermonis officium. cum ipsa materia eccle
quod est ineffabilis fandi tribuat facultatem. nec possit de
ficere quod dicatur. de qua nunquam potest satis esse quod dicitur.
Succumbat quoque humana infirmitas glie dei et in explicandis
operibus mirie ei imparet se semper inueniat. Laborem sensus habere
amus ingenio. deficiam eloquio. Bonum est ut parum nobis
sit. quod etiam recte de domini maiestate sentimus. Dicente
enim propheta. querite dominum et confirmamini. querite faciem
eius semper. nemini presumendum est ut totum quod quesit inuenerit.
ne desinat propinquare qui cessauerit accedere. Quid autem
inter omnia opa dei in quibus humane admirationis fatiga
tur intentio. nisi contemplationem mentis nostre et oblectat
et supat. sicut passio saluatoris. De cui omnipotentia
que ei cum patre unus et equalis esse nisi est quoniam ut
possumus cogitamus. mirabilior nobis fit indo humilitas
quam potestas. et difficilius capitur maiestatis diuine exina
nitio. quam seruilis forme in summa puericio. Sed multum
nos ad intellectum iuuat quod licet aliud sit creator aliud
creatura. aliud deitas inuiolabilis. aliud caro passibi
lis. in una tamen persona concurrit propietas utriusque substi
tutie. ut siue in infirmitatibus siue in uirtutibus eidem